



## ŽIVJETI KAO NOVI LJUDI

NEDJELJA 07. siječnja <i>KRŠTENJE GOSPODINOVA</i>	09.00 10.00 10.00 11.00 19.00	Hrastelnica Galdovo: za župu i župljane Palanjek Tišina Erdetska Galdovo
PONEDJELJAK 08. siječnja <i>Gospa od brze pomoći</i>	19.00	+ Dragica i Ivan Vuković
UTORAK 9. siječnja <i>sv. Adrijan</i>	19.00	Kumulativne
SRIJEDA 10. siječnja <i>sv. Grgur X.</i>	19.00	+ Đurđa Kojundžić
ČETVRTAK 11. siječnja <i>sv. Higin</i>	19.00	+ Marica Kukurić i + Mijo Sertić i svi + iz ob. Borić i Sertić
PETAK 12. siječnja <i>sv. Ernest</i>	19.00	Kumulativne
SUBOTA 13. siječnja <i>sv. Hilarije</i>	19.00	
NEDJELJA 14. siječnja <i>II. NEDJELJA KROZ GODINU</i>	09.00 10.00 10.00 11.00 19.00	Hrastelnica Galdovo: za župu i župljane Palanjek Tišina Erdetska Galdovo: + Josip Kovačić

**SUSRET FRANJEVAČKOG SVJETOVNOG REDA**—u ponedjeljak 8.1. u 17.30 sati.

**HVALA**—završili smo blagoslov obitelji. Od srca hvala svima koji ste naš primili u svoje domove, hvala lijepa na strpljivosti, ljubaznosti domaćinima koji su pripremili ručak i hvala fra Peri na raspoloživosti i spremnosti u ispomoći.

**SVETE MISE**—slijedeći tjedan, od ponedjeljka do subote, svete mise su samo navečer u 19.00 sati.

**GVOZDANSKO**—misno slavlje u spomen na 440. obljetnicu herojske obrane hrvatskih ognjišta i kaštela Gvozdansko, te slavne pogibelji branitelja ove utvrde, 13. siječnja 1578. godine, bit će održano u nedjelju 14. siječnja o.g. u 11 sati, u župnoj crkvi Sv. Filipa i Jakova u Gvozdanskom. Misu predvodi šibenski biskup Tomislav Rogić u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem i uz nazočnost predstavnika brojnih udruga i hodočasnika iz cijele Hrvatske. Nakon mise slijedi mimohod „U čast hrvatskim junacima Gvozdanskog“ i komemoracija žrtvama.

Blagdanom Kristovog krštenja završava božićno vrijeme i počinje vrijeme kroz godinu. U središtu je ne toliko sam događaj krštenja koliko objava osobe i bića Gospodina Isusa koji se očituje kao Sin Božji i Krist, koji je pomazan Duhom i ustoličen u mesijansku službu. To je ujedno i objava značenja našeg krštenja i koliko nam povezanost s Bogom to krštenje donosi. Ovaj nam blagdan daje odgovor na pitanje tko je Gospodin Isus, koja je njegova bit i djelovanja.

Odmah na početku našeg razmišljanja o Isusovu krštenju potrebno je naglasiti da to nije ovo naše današnje krštenje iako mu je bila slika i nagovještaj. Bilo je to pokorničko krštenje koje je dijelio Ivan Krstitelj, a oni koji su se krštavali htjeli su javno očitovati da su grešni i da tim činom žele započeti svoje obraćenje.

Zašto se Isus krstio kad nije imao ni jednoga grijeha? I sam Ivan ustuknuo je vidjevši pred sobom Isusa rekavši mu: Ti mene treba da krstiš! Ovim činom Isus se htio solidarizirati za svima nama i umiješati se u pokorničku povorku grešnih ljudi.

Zamijetimo paralelu: Apostol Ivan će naglasiti da Krist dolazi kroz vodu i krv. Na početku njegova djelovanja stoji krštenje vodom, na kraju krst krvlju kalvarijske žrtve. Dok se silazeći u vode Jordana solidarizirao s nama grešnicima, krštavajući se vlastitom krvlju dovršio je i usavršio to djelo tako da nas potpuno otkupi od grijeha.

Ono što je važno dok danas slavimo

blagdan krštenja Gospodinova ipak nije izvanjski čin krštenja—ono je samo okvir. Bitan je Očev glas koji proglašava Isusa svojim ljubljenim Sinom.

Kada se piše o životima velikih umjetnika i pjesnika, nerijetko se pokušava otkriti osoba (obično žena) koja je pjesniku bila izvor nadahnuća, njegova skrivena muza.

I u Isusovu životu otkrivamo jednu tajnu ljubav koja ga je nadahnjivala i poticala na sva djela koja je učinio: ljubav prema nebeskom Ocu (tati- kako ga je nazivao).

Sada u prilici krštenja na Jordanu otkrivamo da je ta ljubav obostrana: on je njegov ljubljani Sin u kojem mu je sva milina. Salje na njega osobu Duha Svetoga koji je personifikacija njegove ljubavi.

Kakve to veze ima s nama?!

U trenutku našeg krštenja postali smo cijelim bićem Isusovi, Duh je Sveti sišao na nas, a Bog Otac nas je priznao svojim ljubljenim djetetom. Svo djelovanje Sina Božjega na zemlji išlo je za tim da nam to pokaže i dokaže.

Na nama je za vrijeme života živjeti tako da se ostvari i na nama drugi dio Očeve riječi nad Isusom: U njemu mi sva milina!

O kad bi i mi postali Očevom milinom, uzrokom radosti! O kad bi smo živjeli kao novi ljudi- svjesni da smo sinovi i kćeri samoga Boga! O kad bi smo u to svim svojim bićem povjerovali!

Ne koristi nam krštenje ako ne živimo kristovski!



**PRVO ČITANJE**

(Iz 42, 1-4.6-7)

*Evo sluge mojega, miljenika duše moje!*

Čitanje Knjige proroka Izaije

Ovo Govori Gospodin:

»Evo sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio, on će donijeti pravo narodima. Vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima. Trske napuknute prelomiti neće, stijenja što tinja neće ugasiti. Po istini on će donijeti pravo, neće sustati niti smalaksati dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za naukom njegovim. Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah, čvrsto za ruku te uzeh; oblikovah te i postavih za savez narodu i svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnja iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami.«  
Riječ Gospodnja.

**OTPJEVNI PSALAM**

(Ps 29, 1a.2.3ac-4.3b.9b-10)

**PRIPJEV:***Gospodin narod svoj mirom blagoslivlje.*

Prinesite Gospodinu, sinovi Božji, prinesite Gospodinu slavu njegova imena, poklonite se Gospodinu u svetištu njegovu!

Čuj! Gospodin nad vodama,  
Gospodin nad vodama silnim!

Čuj! Gospodin u sili,  
Gospodin u veličanstvu!

Čuj! Bog veličanstveni zagrmje,  
a u hramu njegovu svi kliknuše: Slava!  
Gospodin nad vodama stoluje,  
stoluje Gospodin – kralj dovijeka!

**DRUGO ČITANJE**

(Dj 10, 34-38)

*Gospodin ga pomaza Duhom Svetim.*

Čitanje Djela apostolskih

U one dane Petar prozbori i reče:

»Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju. Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao.«  
Riječ Gospodnja..

**EVANĐELJE**

(Mk 1, 7-11)

*Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina.*

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.«

Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskog i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: »Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!«

Riječ Gospodnja.

**BOG TE BLAGOSLOVIO**

Jedan od načina kako možemo moliti je molitva blagoslova. Zbog nečega smatramo da će nam blagoslov pomoći, da je blagoslov koristan i dobar za nas. U vjerskom smislu, mi zazivamo Boga kao izvor i počelo svakog blagoslova da na neki način intervenira (dođe među nas) i učini nešto dobro za nas. Prije puta, prije jela, na početku gradnje, prije škole, operacije, mi molimo Boga da to što mislimo činiti prođe dobro.

Pitam se kolika svijest, koliko znanje i kolika vjera stoji iza tog najjednostavnijeg izraza/ molitve blagoslova koji izgovaramo: „Bog te blagoslovio!“ U tim jednostavnim riječima krije se tolika teologija. Te riječi nose sa sobom čitavu povijest spasenja, toliko ljubavi, milosti, dobrote, pažnje i strasti koje mi ne možemo ni shvatiti ni razumjeti. Pred tim riječima, pred tom molitvom, pred tim blagoslovom jedini ispravan čovjekov stav je – pokloniti se.

Ako se vratimo do izvještaja o stvaranju, onda možemo malo dublje ući u otajstvo blagoslova. Sama riječ blagoslov znači dobro + riječ. Blago + slovit, odnosno, dobro + govoriti. Latinska riječ benedicere ima isti korijen. Bene (dobro) + dicere (govoriti). U izvještaju o stvaranju Bog nešto govori. Nakon njegova govora, nakon njegove riječi nešto se događa. To nešto što se dogodilo je dobro. Bog vidi da je to dobro. U istom smislu mi molimo za blagoslov. Da ono što mi radimo ili što mislimo raditi bude ono što je Bog naumio (budi volja tvoja), a posljedično će to biti dobro.

Molitva blagoslova je, zapravo, potraga za već prisutnim Bogom. U tom smislu je

Božić svetkovina blagoslova. On je prisutan, utjelovljen, među nama, ali tek rijetki to prepoznaju. Blagoslov je u prepoznavanju utjelovljene Riječi, u prepoznavanju Božjih djela i Božje prisutnosti u njegovim stvorenjima. Stoga je i sveti Franjo Asiški imao potrebu nazivati vodu, vjetar, vatru, nebeska svjetlila, biljke, životinje i ljude svojom braćom i sestrama te s njima i po njima blagoslivljati Boga.

U tom se nalazi čarolija Božića, ako je s mišlju tako nazvati. Bog nije ostao dio iluzije, mađioničarskog trika i nije ostavio čovjeka u očaravajućem transu svoga najnovijeg trika, čuda ili zahvata. Ne ostaje nedohvatljiv. Nejasan. Dalek. Bog ostaje otajstven. Bog ostaje misterij. Ali taj misterij je onaj kojeg Majka nosi pod srcem i grli u jaslicama. Bolesna žena dodiruje njegove haljine. Pruža učenicima kruh i vino u kojima je on sam stvaran i prisutan. Vojnici tom otajstvu stavljaju krunu od trnja i probijaju njegove stvarne i prisutne ruke na križ. Njegovo stvarno tijelo je položeno u grob. Taj misterij pruža svoje stvarne izranjene ruke Tomi da provjeri je li to stvarno on.

Božja stvarna prisutnost je zapravo Božji blagoslov; Božji dobar govor koji se upriputnjuje i utjelovljuje uvijek iznova u mom i tvom životu. Stoga i zazivamo Božju prisutnost u naše domove, u naše živote i u naše projekte. Utoliko je važno vraćati se na Bibliju, osobito na Evanđelja i učiti iz Isusova primjera. Učimo iz Jakovljeva primjera koji se hrvao s Nepoznatim na Penuelu i rekao mu: „Neću te pustiti dok me ne blagosloviš!“

Neka to bude i moja molitva, uporna, hrabra i pomalo drska. Neću te pustiti, neću odustati, dok tvoja Riječ u meni ne učini što god dobro.

